

12 stycznia 1932 r.

H01 f 25/12

URZĄD PATENTOWY

RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

OPIS PATENTOWY

Nr 14983.

Kl. ~~45 e 29~~

45 e 25/12

Alexander Proctor
(The Haugh, Blairgowrie, Wielka Brytania).

Trójnóg składany do suszenia zboża lub lnu.

Zgłoszono 21 sierpnia 1929 r.

Udzielono 10 listopada 1931 r.

Wynalazek niniejszy dotyczy trójnoga składanego, stosowanego przy sprzęcie do suszenia lnu lub zboża, związanego w sno-py lub układanego luźno (np. siana) w stożki lub ostrosłupy na podobieństwo namiotu naokoło trójnogu, najkorzystniej z zastosowaniem poprzeczek, rozpórek, pierścieni lub obręczy w celu zapewnienia wytworzenia wewnątrz kopy kanału do jej przewietrzania. Zboże lub len, zebrany w ten sposób, zachowuje pośrodku kanał przewietrzny, jest zabezpieczony od deszczu i dochodzi szybko i niezawodnie do stanu gotowości do miedlenia, młocki lub układania w stogi. Cel wynalazku stanowi możliwie prosta i tania budowa trójnogów tych, zapewniająca łatwe wznoszenie ich

oraz składanie w objętość jak najmniejszą, celem przewozu lub przechowywania.

Trójnóg jest wykonany z trzech listw metalowych lub nóg z kątowników żelaznych albo podobnego materiału, połączonych ze sobą w sposób, umożliwiający ich nastawianie, np. zapomocą śrub lub nitów takiej długości, że nogi te mogą być rozwierane w układ ostrosłupowy, a po złożeniu przylegają do siebie.

Na rysunku fig. 1—3 uwidoczniają jedną z postaci wykonania wynalazku, przy-czem fig. 1 przedstawia trójnóg rozłożo-ny, fig. 2 — widok oddzielnie jednej nogi, fig. 3 — rzut poziomy w skali większej trójnoga złożonego, a fig. 3a — rzut po-ziomy innej odmiany wykonania trójnoga.

Nogi A, B, C są wykonane z kątowników żelaznych odpowiedniej długości i połączone ze sobą w pobliżu końców górnych sworzniem D. Sworznie D posiada dostateczną długość, by pomiędzy nogami pozostawał dostateczny luz i nogi te można było rozstawiać końcami dolnymi (fig. 1), albo też złożyć je tak, by przylegały do siebie (fig. 3).

Nogi wykonywa się z kątowników żelaznych, t. j. długich prętów żelaznych o przekroju w kształcie litery L (fig. 3 i 3A), przy czem każda noga składa się z półki pełnej oraz z drugiej półki, zaopatrzonej w otwór. Przez trzy otwory w trzech nogach przesuwa się sworznie D i wiąże w ten sposób nogi te ze sobą. Jedna z nich A wisi na sworzniu tym w położeniu odmiennem od dwóch pozostałych. W przykładzie według fig. 3 półka pełna nogi A przypada po stronie sworznia przeciwległej półkom pełnym dwóch nóg pozostałych. Po złożeniu wszystkich trzech nóg w położenie równoległe do siebie powierzchnie zewnętrzne nóg tworzą skrzynkę. W przykładzie według fig. 3 powierzchnie zewnętrzne stanowią: pełne półki nóg A i B oraz półka z otworem nogi A, wobec czego skrzynka ta posiada tylko trzy boki lub ścianki, przy czem noga C całkowicie jest w niej ukryta. W przykładzie według fig. 3A skrzynka posiada cztery ścianki, utworzone z pełnych półek nóg A i B oraz półek z otworami nóg A i C.

Po ustawieniu trójnoga można nałożyć nań jedną lub kilka okrągłych lub trójkątnych obręczy; podobnież można zaopatrzyć każdą nogę w dwa oka lub szczeliny, w które wprowadza się ruchome rozpórki. Można wreszcie do każdej nogi przymocować zapomocą przegubu sztywną poprzeczkę, zaopatrzoną na końcu wolnym w wykrój, sięgający w szczelinę nogi; poprzeczki te mieszczą się, gdy trójnóg jest złożony, między nogami, na których poprzeczki są zawieszane wtedy równoległe

do nich. Można przymocować również do nóg trójnoga poprzeczki lub podpórki, przy czem każda podpórka posiada przegub i prożek pośrodku, pozwalający odchyłać je tylko do góry i składać tylko wewnątrz lub wzdłuż nóg trójnoga.

Zastrzeżenia patentowe.

1. Trójnóg składany do suszenia zboża lub lnu, znamieny tem, że trzy jego nogi są wykonane z kątowników żelaznych w ten sposób, iż można je łączyć ze sobą u szczytu zapomocą sworznia, przesuwanego przez otwory w jednej z półek każdej nogi, przy czem jedna z nóg tych jest osadzona na sworzniu w położeniu innem, niż dwie pozostałe tak, iż pełna półka jej przypada po stronie sworznia przeciwległej pełnym półkom nóg pozostałych, co ułatwia rozwieranie trójnoga w kształt ostrosłupa i zwieranie go w kształt skrzynki.

2. Trójnóg według zastrz. 1, znamieny tem, że do powierzchni wewnętrznej jednej z półek każdej nogi przymocowane są usztywnienia lub rozpórki, w celu sztywnego wiązania ich po rozstawieniu trójnoga, przy czem usztywnienia te lub rozpórki mieszczą się między nogami przy składaniu trójnoga.

3. Trójnóg według zastrz. 2, znamieny tem, że każde usztywnienie lub rozpórka jest zaopatrzona pośrodku w przegub oraz prożek, wykonane w ten sposób, że można ją odchyłać jedynie ku górze i układać wewnątrz lub wzdłuż nóg trójnoga.

4. Trójnóg według zastrz. 1, znamieny tem, że jest zaopatrzony w jedną lub kilka odłączalnych okrągłych lub trójkątnych obręczy, nakładanych po rozwarcie trójnoga z zewnątrz.

Alexander Proctor.
Zastępca: M. Skrzypkowski,
rzecznik patentowy.

